

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2016/2017

Magisterská teoretická práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Bc. Naděžda Máčalová

Název práce: Handicap FaVU

Posudek:

Musím se přiznat, že jsem všechny letošní žádosti o oponentské posudky odmítla. Nemám bohužel dostatek času se podrobně a pečlivě věnovat procesu, kterým studenti během tvorby diplomové práce prochází, ani studovat zcela odlišná témata. Právě proto jsem byla pevně rozhodnuta, že nevyhovím ani této žádosti.

Obsah dopisu Nadi Máčalové mě ale zarazil. Na rozdíl od jiných, obsahoval jasně zformulovaný problém vycházející přímo z praxe. Nemluví se o žádném umění, ale o představě řešení, které by něco změnilo, případně dalo podnět k vytvoření diskuze. Na uměleckých školách dlouhodobě postrádám podobné přístupy, jejichž cílem není řešit pocity, ale skutečné problémy. Nejen proto považuji výběr tématu Naděždy Máčalové za výjimečný, i přesto, že s sebou nese množství překážek a ideální představa autorky vypadá od začátku jako nerealizovatelná.

Cílem této diplomové práce je nejen snaha o větší otevřenost FaVU, ale především realizace bezbariérové úpravy na umělecké škole. Autorka od začátku zvolila poctivý proces autorského výzkumu, ve kterém řeší téma z mnoha různých stran. Komunikuje s architekty, vedením FaVU, poradenským centrem Alfons, a především s těmi, kterých se tato věc týká nejvíce – s lidmi s hendikepem. Proces výzkumu probíhá rozmanitou formou – od klasického dopisu přes konzultace až po akci s hendikepovaným studentem M., který se přihlásil ke studiu v bakalářském programu do Ateliéru tělového designu. I přesto, že je v každém z těchto kroků vidět zaujetí daným tématem a snaha získat co největší množství potřebných informací, zůstává otázkou, zda jsou opravdu jednotlivé kroky výzkumu dotažené a nezůstávají nakonec jen v půli cesty. Pokud je jedním z cílů projektu vytvoření otevřeného dialogu o této problematice, postrádám tuto formu v intenzivní podobě přímo v procesu výzkumu. Tuto reflexi mohl například poskytnout na základě osobní zkušenosti s přijímacím řízením přímo student M. Myslím, že je škoda, že součástí takové diplomové práce není právě sugestivní obraz zdolávání překážek přímo v prostorách školy. Jedna věc je totiž o problému vědět, druhá věc je ho vidět. Na první pohled je to sice nepatrný rozdíl, ve finále však právě tohle může věci úplně změnit.

Výsledná podoba diplomové práce má nakonec podobu výtahové kabiny, která je umístěna na strop v posledním patře budovy U4. Součástí je vizualizace, která zahrnuje návrhy bezbariérového řešení, a především sbírka, která má sloužit nejen jako předmět pro sbírání peněz, ale i jako symbolická věc zaznamenávající zájem ze strany lidí, kteří se na škole pohybují. Myslím, že se tímto „řešením“ autorce podařilo na problém dobře upozornit, současně však vidím nejedno úskalí. Proces výzkumu, který je z mého pohledu silnější než samotný výsledek, odhalil celou řadu problémů. V tomto bodě spočívá i moje hlavní výtka – pro vznik otevřeného dialogu je nutné zobrazit stejně silně problém, nejenom řešení. Dobře zobrazený problém totiž řešení již často obsahuje.

I přesto považuji diplomovou práci Naděždy Máčalové za zdařilou. Cením si nejen výběru tématu a procesu mapování daného problému, ale i jejího osobního postoje.

Návrh hodnocení: Výborně

Vypracoval(a): MgA. Kateřina Šedá

Datum: 6. května 2017

Kateřina Šedá